

вече ся вторачи въ мене. — Най първо, Г. Маркызе, ще ви прѣложж да станите орудіе на единъ опытенъ, богатъ и силенъ спекулантинъ. Този Господинъ е съзвезъ идеїтж на едно знаменито прѣдпріятіе което какво е, ще ви кажж по-послѣ; но то не сполуча безъ спомаганіето на човѣкъ отъ аристократический разрядъ. И тъй той мысли че едно име тъй древне и славно като вашето, Г. Маркызе, въведено между основателитѣ на прѣдпріятіето, ще привлече склоняваніето на онѣзъ къмъ които ще ся отправи програмата.. За това ви дава най напрѣдъ даромъ десетъ акціи, на които стойностътъ отъ десетъ хыляды франга за сега, безъ друго ще ся устрои отъ сполучіето на това прѣдпріятіе. Но....

— Не отивайте по нататъкъ, господине, таквъзъ прѣложения непріемамъ нито слухътъ ми да осквернятъ.

Като да исвиръкнѫ искра отъ гѣстытъ вежды на стареца, очитѣ му бляснѫхъ, и малко едно усмихваніе посви устнитѣ му.— Ако това прѣложение, Г. Маркызе не вие угодно, то не е ни на мене угодно. Но за длъжностъ имахъ да ти го съобщѫ. Ето друго едно може да ви ся поправи, защото наистинѫ е по-пріятно. Имамъ единъ мой отколъшенъ кліентъ, почтенъ търговецъ който сега скоро е оставилъ търговищтѣ, и живѣе само съ едничкото си момиче, което, разбира ся, че го обыча до Бога, и той има доходъ